

dingen alligevel i medfør af artikel 16 kan tillades indrejse her i landet, se bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 13.

Nationalt visum vil ved førstegangsmidlertid kunne udstedes for mere end 3 måneder i medfør af artikel 18. En eventuel forlængelse af opholdsperioden vil som altovervejende hovedregel forudsætte særskilt ansøgning herom, jf. den foreslåede § 4 b.

Den gældende bestemmelse i § 4, stk. 3, 3. pkt., hvorefter der ved visumudstedelse til udlændinge med opholdstilladelse i et andet nordisk land alene sker fradrag for ophold i Danmark inden for de sidste 6 måneder, foreslås ikke videreført, idet disse udlændinge vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 1, og derfor ikke vil være visumpligtige, se forslaget § 1, nr. 2.

Den foreslåede § 4 b bestemmer, at en udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengen-land i medfør af §§ 2-4 a, i særlige tilfælde kan få forlænget sin ret til at opholde sig i Danmark. Dette gælder både EU/EØS-statsborgere og udlændinge omfattet af EF-reglerne (§ 2), udlændinge omfattet af Schengen-reglerne (§ 2 b), visumfri udlændinge (§ 3), udlændinge med et ensartet visum (§ 4) og udlændinge med et visum med begrænset gyldighed til Danmark (§ 4 a).

Som anført i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 3, fastsætter artikel 20, at en visumfri udlænding frit kan færdes i Schengen-området i op til 3 måneder i løbet af en periode på 6 måneder regnet fra datoen for den første indrejse i et Schengen-land.

Artikel 20, stk. 2, fastsætter i forlængelse heraf, at et Schengen-land under ekstraordinære omstændigheder eller i medfør af en bilateral aftale, der er indgået inden konventionens ikrafttræden, kan forlænge en udlændings ret til at opholde sig på dette lands område ud over 3 måneder.

Efter § 20, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 19 af 18. januar 1984, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 683 af 12. juli 1996 (udlændingebekendtgørelsen), kan Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde forlænge udrejsefristen for en udlænding, der har opholdt sig her i landet i de i § 20, stk. 1 og 2, nævnte tidsrum (udvidet besøgsophold).

Det bemærkes, at besøgsophold normalt forudsættes at kunne afvikles inden for de 3 måneder, hvor en udlænding kan opholde sig i Schengen-området.

Udlændinge med visum, der giver ret til mindre end 3 måneders ophold, kan fortsat i medfør af udlændingebekendtgørelsens § 17, stk. 1, få deres visum forlænget til indtil 3 måneders ophold, når særlige grunde taler herfor.

Forlængelse af visum sker i disse tilfælde normalt mod garanti fra en herboende reference om, at referencen står økonomisk inde for den pågældendes ophold her i landet.

Forlænget besøgsophold i medfør af § 4 b vil skulle meddeles af Udlændingestyrelsen efter gældende praksis. Det bemærkes i den forbindelse, at udlændinge efter gældende praksis bl.a. kan få forlænget deres udrejsefrist ved ophold hos herboende forlovede, ægtefæller, samlevende, forældre eller børn i indtil 3 måneder. Herudover meddeles udvidet besøgsophold i tilfælde af alvorlig sygdom eller dødsfald. Der er med § 4 b ikke tiltænkt en ændring af denne praksis.

Udlændingestyrelsens afgørelser vil kunne påklages til Indenrigsministeriet, jf. udlændingelovens § 46.

Til nr. 6

§ 5, stk. 1, foreslås affattet således, at udlændinge, der ikke efter §§ 1-4 b har ret til at opholde sig her i landet, kun må opholde sig her i landet, hvis de har opholdstilladelse.

Der er tale om en konsekvensændring på baggrund af forslaget § 1, nr. 2-5.

Med den foreslåede bestemmelse opretholdes ordningen, hvorefter ikke-nordiske statsborgere skal have opholdstilladelse for at opholde sig i Danmark uden for de i §§ 2-4 b angivne tidsrum.

Den ændrede formulering medfører, at §§ 4 a-4 b omfattes af bestemmelsen.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, indebærer, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, stk. 2, (de facto-status) også skal anses som en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, stk. 1, (konventionsstatus).

Schengen-konventionens regler i kapitel 7 om, hvilket land der er ansvarligt for en asylsagsbehandling, omfatter kun asylansøgere, der ansøger om konventionsstatus.

Med den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, tilpasses udlændingeloven Schengen-konventionens regler, idet alle, der søger om asyl her i landet, må anses for at ansøge om konventionsstatus, således at det allerede ved ansøgningens indgivelse afgøres efter Schengen-konventionen, om ansvaret for sagens behandling påhviler Danmark eller et andet Schengen-land.

Viser det sig under den indledende sagsbehandling, at Danmark er ansvarlig for sagens behandling, skal det først vurderes, om den pågældende opfylder